خبر

«تمام رخ» روانه شبکه ۳ می‌شود

سریال «تمام رخ» به کارگردانی محمود معظمی و تهیه‌کنندگی ابوالفضل صفری قرار است به‌زودی از شبکه سه سیما پخش شود. این سریال که به سفارش مرکز سیمافیلم ساخته شده به موضوع تحریم و تروریسم اقتصادی می‌پردازد. نگارش این سریال با نویسندگی حسین تراب‌نژاد در ۳۰ قسمت انجام شده است.تمام رخ بحث خانواده و آدم‌هایی را نشان می‌دهد که شخصیت متزلزلی دارند؛ می‌توانند تحصیلکرده باشند و فریب بخورند. طمع پول زیاد در فقدان امنیت و عشق در خانواده باعث می‌شود آدمی به خیانت و حتی وطن‌فروشی تن دهد.

قرار است در تمام رخ به این معضلات اشاره شود. معضلاتی که گاهی اوقات افراد فریب‌خورده را تا آلوده‌شدن در سایت‌های شرط‌بندی می‌کشاند. زندگی کاراکترهای این سریال به‌خصوص شخصیت‌های محوری داستان، عادی و طبیعی پیش می‌رود تا این‌که برای به‌دست آوردن پول بیشتر راه خطا را به مسیر درست ترجیح می‌دهند تا مرز وطن‌فروشی و خیانت پیش می‌روند اما باز کانون گرم خانواده است که جلوی این به آخر خط رسیدن را می‌گیرد.رحیم نوروزی، آرش آصفی، معصومه بافنده، احسان امانی، ویدا جوان، نگین صدق گویا، مهدی سلوکی، بهزاد خداویسی، کاظم هژیرآزاد، رحمان باقریان، علیرام نورایی، شیدا یوسفی، مهوش صبرکن و وحید نفر در این سریال ایفای نقش می‌کنند.

رویکرد

مادرانی از جنس‌های متفاوت در تلویزیون

مهدیه رضایی
روزنامه‌نگار

مادر جزو واژگان پرمعنا در دنیا محسوب می‌شود و صرفا مربوط به منطقه یا کشور خاصی نیست. این واژه به لحاظ معنا و فرهنگ در کشورهای مختلف بار محتوایی فراوانی به دنبال دارد. بنابراین جزو واژه‌ای سنگین و در عین حال مثبت به‌حساب می‌آید. البته نوع نگاه به مادر در فرهنگ‌ها و کشورهای مختلف متفاوت بوده و همین این واژه را زیباتر کرده است.

هرگز نمی‌توان منکر تاثیر کهن الگوی مادر در ناخودآگاه تمام جهانیان شد اما این الگو با گذشت زمان تغییراتی پیدا کرده و در هر فرهنگ به شکلی درآمده است. اما آنچه در این مطلب بررسی می‌کنیم تحلیلی اجمالی از نقش مادر در برنامه‌های رسانه ملی است. با نگاهی به کارنامه برنامه‌های تلویزیونی متوجه خواهیم شد که هرازگاهی شاهد برنامه‌هایی با این محوریت از رسانه ملی بودیم که هر یک از برنامه‌سازان سعی می‌کردند از زاویه نگاه خود به این موضوع بپردازند، هر چه جلوتر آمدیم توجه برنامه‌سازان به این موضوع بیشتر شد و سعی کردند برنامه‌هایی متفاوت را روانه آنتن کنند.

در واقع این نقش در برنامه‌های تلویزیون همیشه مورد توجه برنامه‌سازان بوده و همچنان هم ادامه دارد. البته در این یادداشت به نقش مادران در مجموعه‌های نمایشی نمی‌پردازیم، بلکه نگاهی داریم به نقش مادران در برنامه‌های تلویزیون که هر کدام از زاویه‌ای تازه به این موضوع می‌پردازند. نمونه یکی از این برنامه‌ها، «لالایی» است که این برنامه با شعار «آرامش در آغوش کشیدن مادر» با اجرای گیتی خامنه و تهیه‌کنندگی و کارگردانی سید احسان حسینی از شبکه نسیم روی آنتن می‌رود.

این برنامه روایت فرهنگ و روابط خانواده با بازنمایی لالایی در اقوام ایرانی است. در واقع برنامه‌سازان این برنامه سعی کردند از زاویه‌ای به موضوع مادران بپردازند که نه‌تنها برای مخاطبان جذاب است و آنها را سرگرم می‌کند، بلکه به فرهنگ لالایی در اقوام مختلف می‌پردازد و صرفا نگاه برنامه‌سازان به تهران نیست و نگاه به سراسر ایران داشتند و به موضوع لالایی که ارزش زیادی هم در فرهنگ ما دارد، می‌پردازد.

از دیگر برنامه‌های تلویزیون «مهربانو» است که به طیف گسترده مادران پرداخته است. فصل قبلی این برنامه به مادران موفق می‌پرداخت و حالا قرار است در فصل جدید نگاه تازه‌تری به مادران داشته باشد و از ابعاد متفاوتی به مادران موفق و فعال در مشاغل مختلف بپردازد. این برنامه قرار است به‌زودی از شبکه پنج سیما روانه آنتن شود. مستند مهربانوکاری از گروه خانواده و کودک شبکه پنج است که قصد دارد یک روز از زندگی شخصی و خانوادگی این بانوان موفق را برای مخاطبان به تصویر بکشد.

البته تعداد برنامه‌هایی که با محوریت مادران و دغدغه‌های آنها از رسانه ملی پخش می‌شود، زیاد است و آنچه اهمیت دارد این است که برنامه‌سازان سعی کنند به دغدغه‌های واقعی مادران بپردازند و نقش مهم‌شان را به زیبایی ترسیم کنند، زیرا مادران هستند که می‌توانند الگوهای صحیح را به جامعه تحویل بدهند. بنابراین انتظار می‌رود بر تعداد این برنامه‌های تلویزیونی اضافه شود تا مورد استفاده مخاطبان قرار بگیرد.

...یزیون با محوریت مادران

...ی پرخاطره

با رویکرد اصلی تشویق به فرزندآوری و تجربه حس پدر و مادر شدن، روایتی از خانواده‌هایی است که گاهی ۲۰ سال زمان برای‌شان گذشته تا حس والدگری را تجربه کنند اما مسأله مهمی که در خلال این برنامه روایت می‌شود، مادرانگی این مادران است که به‌سختی توانسته‌اند آن را به دست آورند.

برنامه پریزاد آیتم‌های مختلفی مثل پزشکی زنان، روان‌شناسی کودک و زوج درمانی دارد. به همین بهانه گفت‌وگویی با المیرا سماواتی، تهیه‌کننده و مجری برنامه پریزاد داشتیم که خودش مادر است و مادرانگی‌هایش را می‌شود از خلال گریه‌های پسرش در حین مصاحبه به خوبی درک کرد.

المیرا سماواتی، تهیه‌کننده و مجری برنامه پریزاد در خصوص رویکرد برنامه نسبت به مادرانگی به جام‌جم می‌گوید: وقتی کار را شروع کردیم و طرح اولیه برنامه نهایی شد، تلاش‌مان از همان ابتدا این بود که حس مادرانگی را از مادرانی بشنویم که سال‌ها چشم انتظار بودند و با مشقت و سختی درمان‌های مختلف را پشت سر گذاشته‌اند تا در نهایت صاحب فرزند شوند. شاید مادری که به‌سادگی توانسته صاحب فرزند شود، حس این مادران را درک نکند و نتواند مثل آنها، این حس را منتقل کند. وقتی سراغ این خانواده‌ها می‌رفتیم، یکی از سوال‌های اصلی من از مادران این بود که چرا این‌قدر برای مادری تلاش کرده‌اند؟ موارد زیادی داشتیم که گاهی ۲۰ سال چشم انتظار بودند و درمان‌های مختلف را تجربه کرده‌اند. سؤال دیگری که از آنها می‌پرسیدم این بود حالا که مادر شده‌اند، معنای مادری از نظرشان چیست و چه تعریفی دارد؟ همین پرسش‌ها فضای جذابی در برنامه ایجاد می‌کرد. این دو سؤال را مدام از مادرانی که با سختی صاحب فرزند شده بودند، می‌پرسیدم.

یک روز زندگی با زوج‌های نابارور

وی با اشاره به ضبط ۵۲ برنامه طی دو فصل، عنوان می‌کند: طرح اولیه برنامه را مدیر شبکه مطرح کرد و ما دنبال آن رفتیم. احساس کردیم قشر زوج‌های نابارور خیلی کم در برنامه‌های تلویزیون مطرح و با آنها صحبت شده است. در حقیقت احساس می‌کردیم مشابه آن را نداشته‌ایم. شاید قبل از این، برنامه‌ای بوده که به‌صورت تلفنی با زوج‌ها صحبت می‌شده یا چهره‌شان شطرنجی می‌شده اما برنامه ما این بود که به صورت مشخص در خانه این زوج‌ها برویم و من یک روز مهمان خانواده‌ها باشم. در واقع یک روز کامل را با آنها زندگی می‌کردم. نتیجه این یک روز زندگی به یک برنامه صددرصد خودمانی و صمیمانه منجر شد که حس خوبی در برنامه ایجاد می‌کرد.

سماواتی تصریح می‌کند: تلاش من این بود که طی این یک روز تعامل، فضای صمیمی شکل بگیرد. یکی از دلایلی که ما استودیویی برای ضبط انتخاب نکردیم و گفتیم خودمان به زندگی این افراد می‌رویم، راحتی این افراد بود تا در نهایت فضای عینی و واقعی زندگی‌شان را نشان دهیم. به همین دلیل به ما اعتماد می‌کردند و از سال‌ها رنج و تلاش‌شان برای رسیدن به نقطه مادری می‌گفتند. برخی‌شان می‌گفتند برای اولین بار است که این مسائل را روایت می‌کنند و خیلی از نزدیکان‌شان از این مسائل خبر ندارند.

امید زوج‌ها به ادامه درمان

تهیه‌کننده و مجری برنامه پریزاد تاکید می‌کند: یکی از اهداف‌مان در ساخت پریزاد این بود که به چند میلیون زوج نابارور امید بدهیم. بسیاری از این زوج‌ها با ناامیدی از روند درمان، درگیر خیلی از مسائل مثل طلاق و جدایی می‌شوند. بعد از پخش برنامه هم پیام‌های زیادی از زوج‌های دیگر گرفتیم که با دیدن برنامه احساس کرده بودند درد مشترکی با زوج‌های روایت شده دارند و انگیزه گرفته بودند که درمان‌شان را از سر بگیرند.وی درباره نحوه انتخاب زوج‌ها و مادران عنوان می‌کند: پرسش اصلی از این خانواده‌ها این بود که چند سال چشم انتظار بودند و چه درمان‌هایی را سپری کرده‌اند و بر اساس آن، انتخاب زوج‌ها صورت می‌گرفت. برخی از خانواده‌ها هم بعد از ۱۵ یا ۲۰ سال به صورت طبیعی باردار شده بودند. اما طول زمانی که برای‌شان سپری شده بود از نظر ما اهمیت داشت. چون خسته نشده بودند و راه‌شان را ادامه داده بودند.

لالایی‌های مادرانه بر بال نسیم

برنامه لالایی با اجرای گیتی خامنه، لالایی‌های مادرانه از چهارگوشه ایران را بهانه‌ای برای گفتن از مادرانگی قرار داده است. این برنامه سه روز پایانی هفته ساعت۲۱ پخش می‌شود. در هر قسمت شاهد حضور اعضایی از سه نسل یک خانواده؛ مادربزرگ، مادر و دختر خواهیم بود تا ضمن شنیدن و گفتن از لالایی‌های محل زندگی‌شان از شیوه تربیت فرزند توسط آنها نیز بشنویم. سیداحسان حسینی، تهیه‌کننده و کارگردان لالایی است. برنامه‌ای که به روایت یکی از مهم‌ترین نشان‌های فرهنگی کهن کشورمان یعنی لالایی در اقوام ایرانی می‌پردازد. حسینی در این باره به جام‌جم می‌گوید: «محور اصلی برنامه روایتگری و قصه‌گویی زنان ایرانی است. ما در هر قسمت از لالایی سه نسل از یک خانواده را می‌بینیم که شامل مادربزرگ، مادر و نوه می‌شود که همراه یکدیگر در برنامه حاضر می‌شوند. ازجمله نکاتی که باید به آن اشاره کنم این که مهمانان ما مردم کاملا عادی هستند و بارزترین ویژگی‌شان مادربودن است. درواقع آنچه موجب می‌شود ما به آدم‌ها ضریب دهیم و شنونده قصه‌های‌شان باشیم مادربودن‌شان است و آنها از مخرج مشترک‌ها، شباهت‌ها و تفاوت‌های خود برای ما می‌گویند. این‌که مادربزرگی ۹۰ - ۸۰ ساله، دخترش و دختر او هرکدام چطور بچه‌های خود را بزرگ کرده‌اند و به‌عنوان مخرج مشترک چه لالایی‌هایی برای او خوانده‌اند و خرده‌فرهنگ‌های‌شان و مراسمات تولد و پرورش فرزند در شهرهای گوناگون و بین اقوام مختلف به چه صورت بوده است. ذیل بحث مادرانگی که محور اصلی برنامه است، برخی از این مهمانان قصه‌هایی زیبا برای تعریف کردن دارند که آنها را نیز خواهیم شنید. ما پژوهشی پنج‌ماهه انجام دادیم و طی فراخوان‌هایی داخلی از بین تقریبا ۸۰۰ خانواده از شهرهای گوناگون به انتخاب مهمانان لالایی دست زدیم. در حال حاضر می‌توانم بگویم با هرکدام از مهمانانی که تاکنون جلوی دوربین این برنامه رفته‌اند یا در ادامه قرار است بروند، بالغ بر چندین ساعت مصاحبه تلفنی، تصویری و مکتوب انجام شده است تا به جمع‌بندی نهایی برسیم.»

> **پی بردن مادرها به این‌که تنها نیستند، احساس بهتری در آنها ایجاد می‌کند و موجب بهره‌مندی‌شان از احساس همدلی می‌شود**

روایت دغدغه‌های «مامان‌ها»

مادر همان‌قدر که در فرهنگ ما تقدیس شده، گاهی هم عملکردش با نقدهایی روبه‌رو بوده است؛ مخصوصا مادران امروز که نسبت به گذشته ظاهرا با دسترسی به امکانات، زندگی ساده‌تری دارند اما با پیچیدگی‌های اجتماعی بیشتری دست به گریبان هستند و به‌واسطه اشتغال در بیرون منزل مسئولیت‌شان صدچندان است. به خاطر تو که با این بار سنگین گاهی نیازها و دغدغه‌هایتان فراموش می‌شود. برنامه گفت‌وگومحور مامان‌ها که با اجرای عطیه عسگری روی آنتن شبکه سه سیما رفت، بستری برای شنیدن دغدغه‌های آنها و پاسخگویی به سؤالات‌شان فراهم آورد. سیدمجتبی حسینی، تهیه‌کننده این برنامه در گفت‌وگو با جام‌جم مطرح کرده بود: ما در مورد بعضی موضوعات نقادانه برخورد می‌کنیم و دیدگاهی انتقادی داریم، بعضی موضوعات را آموزش می‌دهیم و در بعضی موارد از چیزهایی می‌گوییم که عموم مادران با آن احساس همذات‌پنداری می‌کنند و همدلانه به شنیدن تجربیات یکدیگر می‌پردازند. بعضی موضوعات مرتبط با خود مادر و بعضی مرتبط با تولد فرزند است. دسته دیگر موضوعات تربیتی است و بعضی مرتبط با تکنولوژی و... در واقع از این دو حیث می‌توان به موضوعات مطرح‌شده در مامان‌ها نگاه کرد. در بسیاری از اوقات مادرها، با توجه به تغییرات بنیادینی که پس از تولد فرزند در زندگی‌شان به‌وجود می‌آید و به‌خصوص به‌واسطه فشاری که در سال‌های آغازین مادری متحمل می‌شوند، اگر مادر دیگری هم دور و برشان نباشد که در زندگی مدرن عموما این‌گونه است، به این نتیجه می‌رسند که این مشکلات منحصر به خودشان است و یکی از کارکردهای مامان‌ها شکستن این تصور و نشان دادن این موضوع است که اینها مسائل مشترک بخش بزرگی از جامعه مادرهاست. پی بردن مادرها به این‌که تنها نیستند، از یک‌سو احساس بهتری در آنها ایجاد می‌کند و از سوی دیگر موجب بهره‌مندی‌شان از احساس همدلی نسبت به یکدیگر می‌شود و همچنین با به اشتراک گذاشتن تجربیات‌شان با یکدیگر، به راهکارهای عملی‌تری می‌رسند و در نهایت این‌که با طرز فکرهای گوناگون در مورد وضعیتی که در آن هستند آشنا می‌شوند که برای تصمیم‌گیری بهتر یاری‌شان خواهد کرد و مجموع این اتفاقات از نظر ما در راستای یاری‌رسانی به مادرها تلقی می‌شود.

نفس به نفس مادران دیروز

یکی دیگر از برنامه‌های تلویزیون که با محوریت مادران به تهیه‌کنندگی مقداد مومن‌نژاد، کارگردانی محمد پیوندی و اجرای یکی از چهره‌ها تلویزیونی یعنی فلورا سام روی آنتن رفت، «نفس» بود. مومن‌نژاد همان زمان در گفت‌وگویی با جام‌جم درباره شکل‌گیری نفس بیان کرد: «ما بر محور مادران شروع به کار کردیم و گفتیم همه افرادی که در برنامه حاضر می‌شوند، مادر باشند. گستردگی این سوژه‌ها به‌قدری است که از زابل و سیستان و بلوچستان گرفته تا جزیره هنگام و مناطق مختلف دیگری که از کل ایران هستند را هم شامل می‌شوند. سوژه‌های ما قهرمانان زندگی‌مان هستند، مادرانی که هم از نظر فضای اجتماعی و هم در فضای زندگی‌شان کاری کردند که وجهه و جلوه‌شان با بقیه مادران فرق دارد. مسأله دیگری که در پس برنامه ما اهمیت دارد، این است که در برنامه‌ها و فرهنگ جدید ما مادران و در کل بانوان را کمتر می‌بینیم. به همین دلیل در طول این مجموعه سعی‌مان این است که فضا را به سمت فرهنگ مادرانه دهه ۶۰ و ۷۰ که مادران با همه سختی‌ها فرزندان‌شان را بزرگ می‌کردند، برگردانیم. یعنی یادآوری کنیم که امروز هم همان مادران هستند و با همه تغییراتی که در جامعه رخ داده، مادر همان مادر است، با همان نقش و همان فضا.»

گپ

آموزش؛ محوریت برنامه

زینب علیپور طهرانی
گروه رسانه

سال‌هاست بخش وسیعی از مخاطبان برنامه «به خانه برمی‌گردیم» زنان هستند. گفت‌وگویی با تهیه‌کننده این برنامه داشتیم و از توجه بخش‌های مختلف به خانه برمی‌گردیم به نیازها و دغدغه‌های بانوان پرسیدیم. میثم محبیان‌مهر، تهیه‌کننده برنامه به خانه برمی‌گردیم که محوریت این برنامه را خانواده و به‌خصوص خانم‌ها و مادران می‌داند، در این‌باره می‌گوید: ما سعی کردیم در سری جدید بخش‌های متنوع و کاربردی‌تری را داشته باشیم که به درد خانم‌ها و مادران بخورد. مثلا مهمان برنامه درباره لوازم خانه صحبت می‌کند. یعنی یک خانم خانه‌دار چگونه از لوازم خانگی‌اش نگهداری کند. دقیقا نکاتی که برای خانم‌های خانه کاربردی باشد.

وی همچنین درباره موضوعات و تقسیم‌بندی آن در روزهای هفته هم توضیح می‌دهد: ما روزها را بر مبنای موضوعات تقسیم کردیم و هر روز را به دو موضوع اختصاص دادیم. به همین ترتیب موضوعات را طبق روزهای هفته چیدیم و برای روز پنجشنبه که متعلق به خانواده است و زمان بیشتری را کنار هم هستند، برایشان برنامه ویژه‌تری طراحی کردیم. یعنی برنامه در این روز جُنگ‌گونه و فضای شاد و مفرحی داشته باشد. البته ماهیت اصلی برنامه حفظ می‌شود و در کنارش فضا را تلطیف می‌کنیم. گرچه قرار است پنجشنبه‌ها را بیشتر به اقوام اختصاص بدهیم و برنامه‌های بسیاری برای این روز داریم. در بخشی از برنامه هم سعی کردیم به‌دلیل وضعیت هوا و لوکیشنی که داریم، از فضای باز هم استفاده کنیم و روزهای پنجشنبه مسابقه ترتیب بدهیم و از حضور خانواده‌ها هم در برنامه استفاده کنیم.

این تهیه‌کننده درباره رویکرد آموزشی برنامه هم توضیح می‌دهد: ماهیت اصلی این برنامه آموزش است. یعنی مهمان پزشک ما دارو تجویز نمی‌کند. بلکه یک سری نکات آموزشی را مطرح می‌کنیم، یا این‌که مخاطب برای پیشگیری از بیماری‌ها چه کارهایی انجام بدهد، یا این‌که در بخش کارشناسی نوجوانان این موضوع را آموزش می‌دهیم که با نوجوان‌هایتان چطور رفتار کنید.محبیان‌مهر همچنین می‌افزاید: ما در بخش آشپزی هم سعی کردیم غذاها به‌روز بوده و هم مواد اولیه‌اش ارزان و در دسترس باشد. ما این موضوع را در همه بخش‌ها مدنظر داریم؛ ضمن این‌که در برنامه‌های آینده‌مان طرح‌هایی هم برای مخاطبان‌مان داریم و می‌خواهیم این ارتباط را مستحکم‌تر کنیم. از طرفی تعامل‌مان را با آنها بیشتر کنیم.وی در پایان هم می‌گوید: در بخش هنری مهمان‌هایی که حضور پیدا می‌کنند، به‌طور کامل درباره آن مهارت و بازار کار صحبت می‌کند و راه‌های کسب درآمد را هم آموزش می‌دهد. حتی برخی از مهمان‌های بخش هنر و آشپزی می‌گویند که در سال‌های گذشته خودشان بیننده بودند و به یک حرفه علاقه‌مند شده و آموزش دیده‌اند و حال به‌عنوان کارشناس و مربی در برنامه حضور پیدا کرده اند. همین نشان‌دهنده تاثیر این برنامه در طول این دو دهه است.

خاطره

یادی از خانمی که شما باشی

یکی از آثاری که با محوریت مادران روی آنتن رفت، مستند تلویزیونی «خانمی که شما باشی» است. این مجموعه به تهیه‌کنندگی و روایت زنده‌یاد آزاده نامداری کار گروه اجتماعی شبکه دوی سیما بود که شش قسمت از آن زندگی مادر و همسر شهید را دستمایه قرار داده بود. این برنامه از زنانی سراغ می‌گرفت که زندگی فاطمی آنها قابلیت این را داشت به عنوان الگویی برای دیگر بانوان کشور مطرح شوند، آنها در خانواده شخصیت‌های قابل اتکا و در جامعه زنانی تاثیرگذارند. همسر شهیدی که در دوران بارداری شوهرش را از دست داده و مادری که همزمان فرزند و همسرش به مقام شهادت نائل شده‌اند، از سوژه‌های اصلی این مجموعه تلویزیونی زنانه بودند. زنده‌یاد نامداری این برنامه را تا شش فصل با تغییراتی در ساختار روی آنتن برد. این مجری در آن سال‌ها گفته بود: ترجیح دادیم به جای این که افراد را به برنامه دعوت کنیم، ما سراغ آنها برویم. وقتی آدم‌ها به برنامه زنده تلویزیونی دعوت می‌شوند و روبه‌روی دوربین و زیر نور پروژکتور و در دکور می‌نشینند، با وقتی که ما به خانه آنها می‌رویم، خیلی تفاوت دارد.

سیما

ترکیب برنده مادر فرزندی

نمایش ارتباط مادر و فرزند با چاشنی سرگرمی و رقابت کاری بود که در برنامه «آشپزی با مامان» انجام شد. این برنامه در شبکه پنج سیما پخش شد و زمزمه‌هایی درباره تولید فصل تازه آن شنیده می‌شود.

این مسابقه رویکرد احیای ارزش‌ها و سنت‌های فراموش شده و تاکید بر تقدس جایگاه مادر در فرهنگ ایرانی ـ اسلامی داشت و در هر قسمت میزبان دو گروه از مادر و فرزندان (فرزندان دختر یا پسر در گروه سنی ۱۵ تا ۴۵ سال) بود.

در قسمت‌های ویژه‌ای از برنامه هم چهره‌های هنری و ورزشی همراه مادران‌شان در این رقابت شرکت کردند که با اجرای فریبا باقری روی آنتن رفت. «آشپزی با مامان» به تهیه‌کنندگی علیرضا سلطانی است و با نگاه سرگرمی سعی در تقویت ارتباط مادر و فرزند داشت. به گفته تهیه‌کننده این برنامه بهانه‌اش آشپزی است و ماموریت و رسالت آن پرداختن به ارتباطات انسانی و جایگاه مادر است.

در مسابقه آشپزی با مامان می‌کوشیم همه چیز بهانه‌ای باشد که تنها در روز مادر به یاد مادرها نباشیم، بلکه نام و یاد مادر در تمام سال مورد توجه قرار بگیرد.

تماشا

پایان خوش چشم‌انتظاری

مجموعه مستند «پریزاد» میزبان خانواده‌هایی است که سال‌ها فرزند نداشته‌اند و حالا آن را تجربه می‌کنند. آنها از تفاوت این دو فضا توضیح می‌دهند. زنان در این روایت نقش مهمی دارند و از سختی مسیری که برای مادر شدن طی کردند، می‌گویند و همچنین شیرینی‌ها و دشواری‌های مادری را مطرح می‌کنند. برنامه شامل پلاتو، نریشن، مستند زندگی سوژه‌ها و بخش‌های کارشناسی کوتاه با موضوعات مرتبط با دغدغه‌های خانواده‌ها است. این برنامه از شبکه پنج سیما پخش می‌شود.

کد بالا را اسکن کنید